

[Ministeren for udviklingsbistand]

de lande har et enligt kvindeligt overhoved. Disse familier lever på et eksistensminimum med yderst ringe muligheder for indkomstska-bende arbejde, ligesom de har ringe adgang til serviceydelser som uddannelse, sundhedsfaci-liteter, rent vand og en anstændig bolig – bare for at nævne det mest basale.

I arbejdet med ligestillingsspørgsmål i FN-regi har forberedelserne til den 4. verdenskvindekonference jo stået i centrum. Herhjemme har jeg efter opfordring fra statsministeren nedsat en regeringskomité, der skal rådgive re-geringen om Danmarks holdning og initiativer på konferencen, og Danmarks nationale rap-port til FN om opfyldelsen af de fremadrettede strategier er for et par uger siden blevet sendt til høring blandt ministerier og organisationer. Den færdige rapport vil, om alt går vel, være klar til at sende til FN her midt i maj.

På baggrund af den ulighed i kvinders og mænds vilkår og rettigheder, der eksisterer i verden selv efter tre verdenskvindekonfere-ncer, kan man spørge, om der er grund til at stil-le forventninger til den fjerde. Ja, det mener jeg der er. Kvindekonferencer flytter ikke magt, men de flytter holdninger. Den fælles bevidsthed, som kvinder oparbejder, og de netværk, som opbygges, kan flytte magt.

Jeg mener også, at selve forberedelsespro-cessen er uhyre vigtig for alle landes kvinder, også for Danmarks. Der bliver sat fokus på kvinders situation; mangelen på ligestilling synliggøres, og den debatteres.

Derudover vil konferencens slutdokument pege på nogle af de kritiske områder og foreslå aktioner, der kan være med til at afhjælpe pro-blemerne. Kvindekommissionen har allerede indkredset en halv snes områder. De er alle vigtige. Men jeg tror, at fattigdomsafhjæl-pning, kvinders menneskerettigheder og be-kæmpelse af vold mod kvinder i alle dens for-mer vil være blandt de områder, hvor Dan-mark bør kunne yde en indsats, både på konfe-rencen og – endnu vigtigere – når ordene skal omsættes i handling efter konferencen.

De forestående internationale konferencer: »Befolkning og Udvikling« i Cairo, topmødet om social udvikling i København og kvinde-konferencen i Beijing har ét centralt, fælles tema: det enkelte menneskes værdighed og den personlige sikkerhed. Dette er vort fælles pro-jekt. Derfor skal kønsspørgsmålene også ind-

drages i vores forberedelser til alle disse FN-konferencer.

Endelig skal jeg vedrørende de internationa-le ligestillingsspørgsmål knytte nogle bemærk-ninger til Udvalget vedrørende Internationalt Ligestillingsarbejde. Det er regeringens opfat-telse, at udvalget har gjort et godt stykke arbej-de. Udvalget har medvirket til at profilere vo-res indlæg i internationale fora, og det har ta-get en række gode initiativer til inspiration for ministerierne. Udvalget har også vist sig at væ-re et godt forum for dialog og informationsfor-midling mellem Folketinget og ministerierne, først og fremmest Udenrigsministeriet og kvin-deorganisationerne.

Som der står skrevet i beretningen »Fra Nai-robi til Beijing« finder regeringen, at det inter-nationale ligestillingsudvalg bør fortsætte sit gode arbejde.

Jeg vil gerne komme lidt ind på den anden del af det internationale arbejde, nemlig arbej-det med kvindernes deltagelse i Danmarks ud-viklingssamarbejde. Kvinders politiske, soci-ale, økonomiske og juridiske rettigheder er meget ringe i mange lande. Men vi ved også, at ulandenes kvindelige befolkning er begyndt selv at kræve ændringer, f.eks. ret til at eje jord, adgang til kredit, ligebehandling i retssy-stemet, deltagelse i beslutningsprocessen på alle niveauer osv.

Det er afhjælpingen af fattigdommen blandt kvinder, ændringer af deres livsvilkår og gennemførelse af lige rettigheder, som vi ønsker at støtte gennem vores kvindepolitiske udviklingssamarbejde. Derfor har vi også for nylig revideret vores politik vedrørende kvin-der og udvikling.

Den ændrede politik lægger op til en dob-beltstrategi. Der skal for det første tages højde for kvindeaspekterne i alle vores udviklingsini-tiativer, og for det andet er ulandskvindernes egen deltagelse i udformningen af udviklings-aktiviteter og -politikker en væsentlig forud-sætning. De skal med andre ord være med til at sætte dagsordenen.

Denne strategi indgår selvsagt også i den ny strategi for dansk udviklingspolitik frem mod år 2000, »En verden i udvikling«. Al planlæg-ning og gennemførelse af projekter og pro-grammer skal ske på grundlag af nøje analyser af effekterne på begge køn. Medarbejderne bli-ver trænet i at udføre disse konsekvensanaly-ser.